

Man(d), hvor kompliceret

Af Anne Hermansen.

Hvor må det egentlig være svært at være en mand, hvis man godt kan lide kvinder. Det dæmrede så småt sidste sommer efter en art ud af kroppen-oplevelse. Lidt ligesom at være en Jim Carrey-figur, vågne op en morgen og opdage, at man *over night* er blevet til en kvinde i en mands krop. Altså bare omvendt.

Var i sommerhus med veninden og alle vores unger plus en kammerat, dvs. seks stk. i alderen to til 13 år. De alleryngste er ikke mine, og derfor faldt rollefordelingen umærkeligt i hak helt af sig selv i løbet af ganske kort tid. For de små havde brug for deres mor, og det var ikke mig. Men vi var to voksne, ergo fik jeg rollen som den anden, der gik til hånd i det store, smukke samarbejde, der hed at få familiemaskinen til at køre. En funktion, hvor mor per definition altid er et skridt foran, og man derfor let kommer bagud på point og bare er en smule off i sin timing...

Hvor man for eksempel ikke har helt styr på, hvornår det er det optimale tidspunkt at servere saft og kage – set i forhold til, hvordan det enten kan lette/forværre ulvetimesituationen senere på dagen i en samlet vurdering af blodsukkerniveau, mæthedsfornemmelse, træthedscyklus og endelig (endelig!) puttetid. Og havde altså bare sådan lyst til kage... Hvor enden til at lave en indkøbsliste på eget initiativ lige så stille forvirrer og bliver en færdighed, man engang mestrede, men som nu nærmest er tabt i demensagtige tåger. For

Ergo fik jeg rollen som den anden, der gik til hånd i det store smukke samarbejde, der hed at få familiemaskinen til at køre. En funktion, hvor mor per definition altid er et skridt foran, og man derfor let kommer bagud på point og bare er en smule off i sin timing...

hvad skal der egentlig stå, hvad skal vi overhovedet ha' at spise, og egentlig er det ikke også meget mere praktisk, at hun laver den, for hun har alligevel tænkt på alt, før man(d) overhovedet har opdaget, at vi er løbet tør for makrel?

Netop. Man(d)!

Jeg begyndte at føle, som en mand må ha' det. Når han er sammen med jordens dejligste kvinde. Vil hende alt det bedste. Prøver at regne ud, hvad dét mon kan være. Og skyder et pænt stykke forbi. Igen og igen.

På et par dage forvandlede jeg fra at være ultra-tjekket-altid-på-forkant-hønemor til at være den anden i forholdet. Sådan en, der

kommer til købe alt for monsterstore is med Smarties, gulf, syltetøj og hele svineriet til alle ungerne for at imponere sin dejlige, smukke partner med, at man da sagtens kan bugsere klap- og trækvogne samt afkom i alle aldersklasser ned gennem en tætpakket forlystelsespark, parkere dem ved ishuset og afvente nærmere instrukser i god ro og orden – mens hun lige får en lille pustepause med et enkelt barn og en udbrændt pony, så kan man ligesom holde den gående et stykke tid...

Jep. Netop. Så sad man(d) der og strålede med softice sejlene ned ad albuerne. Satsede måske endda oven i købet på et anerkendende blik, et kram, hvis man var rigtig heldig (læs: dygtig). Men små jordbær-ispinde havde nu nok været bedre...

Nej, jeg tror egentlig ikke, at det er så let at være mand. Og man(d) er ikke ret gammel, før det nærmest er kompliceret. Overhørte forleden et par tiårige drenges forundrede og allerede lidt metaltrætte konstatering om mit eget køn: „Altså hver gang man sender en pige en sms, får man to tilbage. Og hvis man ikke svarer med det samme, sender hun fem til. Og hvis man slukker mobilen, bliver hun sur. Og hvis man ikke ringer, når hun vil ha' det, bliver hun tosset. Og til sidst sms'er hun, at nu gider hun slet ikke sms'e mere. I to dage!“

Ring a bell...?

Men så har man(d) da i det mindste fred.

Anne Hermansen, 42 år, journalist, mor til to, bor i lejlighed nord for København.

Karin Gråbæk, 40 år, journalist og forfatter, gift, mor til en. Bor i rækkehus i London.

Maise Njor, 41 år, journalist og forfatter. Har tre døtre og en hund og bor i Ordrup.

Bland dig! Fortæl os, hvad du mener på www.altfordamerne.dk/klummen